

Ordblomster

Rolf Bjerknes

2016

Skyer

Det er sommer.

Det er solskinn.

Jeg ligger i gresset.

Jeg ligger på ryggen.

Jeg ligger på ryggen i gresset.

Gress-stråene kiler meg.

Særlig i ørene.

Jeg ser på de drivende skyer.

De fjærlette sommerskyer.

De driver langsomt av sted.

Hvor skal de hen?

Jeg vet jo selvfølgelig at det bare er vann.

Bitte små vanndråper.

Ufattelig mange vanndråper.

Kan de telles?

Selvfølgelig kan de telles.

Alle vanndråpene befinner seg på Jorden.

På planeten Tellus.

De kan derfor ikke være uendelig mange.

Ergo, de kan telles.

Har det noen hensikt?

Ikke for meg som ligger i gresset.

Virkeligheten.

Drømmer jeg ?

Eller er jeg virkelig våken ?

Jeg ser meg omkring :

Dette er altså virkeligheten !

Jeg er virkelig forbløffet

over hvor virkelig virkeligheten virker.

Noen filosofer,

kanskje ikke så mange,

mener vi lever i en drøm.

Kan en drøm virke så virkelig ?

Kanskje kan den det.

Dette er et spørsmål

som er umulig å besvare.

Men allikevel så tenker jeg : Nei !

Selve tanken om en drøm

virker helt uvirkelig.

Ode til Drammen og Aass

Én fugl i hånden

Er bedre enn:

Ti på taket.

Én time i Drammen

Er både sunnere

Og billigere enn:

Én dram i timen.

Og ikke minst:

Én Aass i hånden

Er bedre enn:

Ti lerker på taket.

Rolf

Mobiltelefonen

Det ringer.

Ja! Hallo.

Hei, det er litt kaos her.

Kan du komme og være barnevakt?

Nei, det passer dårlig.

Hvorfor det?

Jeg er på bærtur.

På bærtur? !

Ja, på bærtur.

Det ringer.

Ja! Hallo.

Hei, jeg er litt stressa.

Bilen streiker.

Kan du komme og hente meg?

Nei, det passer dårlig.

Hvorfor det?

Jeg er på bærtur.

På bærtur? !

Ja, på bærtur.

Det ringer.

Ja! Hallo.

Hei, er du hjemme?

Vil du være med på bærtur?

På bærtur? !

Ja, selvfølgelig.

Smør!

Alle drømmer.

Jeg drømmer om smør!

Et stort solgult smørøye
midt i rømmegrøten.

Et godt gammelt ordtak sier:

Alt blir bedre med smør.

Ved mulig tvil:

Prøv krem!

Kalorier? Ja vel !

Velprøvd praksis tilsier:

Kalorier skal spises, ikke telles.

Når det gjelder «gammeldags» smør

kjernet av sur rømme,

kontra smør kjernet av søt fløte,

må jeg si som Ole Brumm:

Ja takk, begge deler.

Noen klager over hardt

smør fra kjøleskapet.

Pyser! Bruk ostehøvel.

Foreløpig er vaffelen

ansett som den største

«Smørtyven», men gi

ikke opp. Meld deg

på i konkurransen.

Ode til ringen

Det er lett nok å
synge:

«Ta den ring og la
den vandre,

Fra den ene til den
andre.»

Og det kan skje
ganske fort,
Men det har jeg
Heldigvis aldri gjort.

Jeg ga en ring til
Min egen prinsesse,
Og den har hun fått
Til odel og eie.

Det sies for spøk
At allting har en ende,
Men pølsen den har to!

Kun evig og uendelig
Er uten ende,

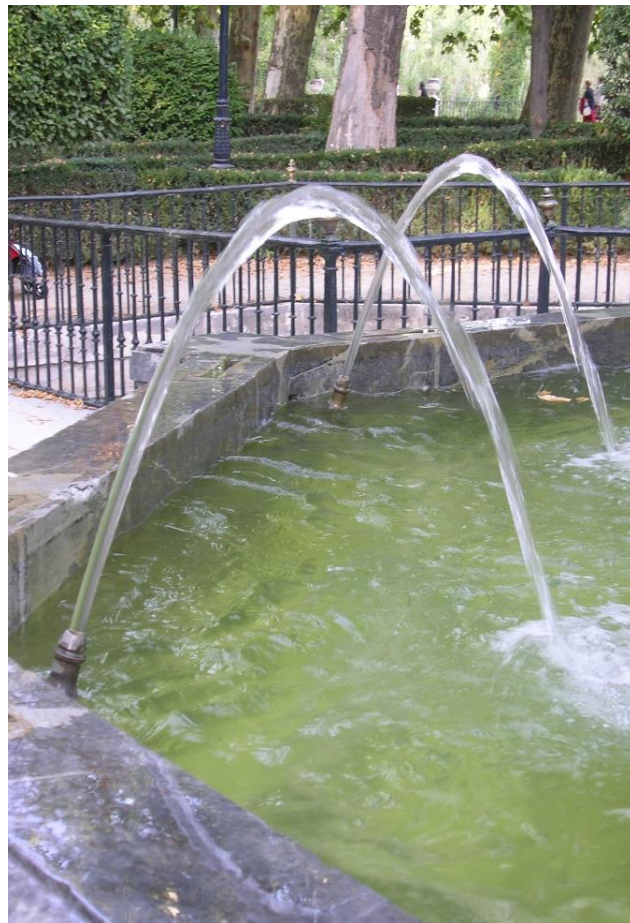
Men ringen er rund
Og har ingen ende.

Slik bør vi håpe at
Kjærligheten også skal være,
Og dermed er ringen sluttet.

Dialog-ode til parabelen

Jeg er parabelen!
Jeg er «Den som er lik!»
Unnskyld at jeg spør,
men hvem er du lik?
Jeg er lik meg selv og
mine utallige brødre.
Men er det så spesielt?
Sirkelen har jo på tilsvarende
måte utallige søstre.
Jeg er glad for at du nevner det,
sirkelen er jo ganske vakker,
Men hun er så kjedelig,
meget kjedelig fordi hun
ikke er eksentrisk.
Hun er jo ikke eksentrisk
i det hele tatt.
Jeg derimot, er ikke kjedelig,
nettopp fordi jeg er så eksentrisk.
Jeg er veldig eksentrisk.
Jeg er så eksentrisk som det
går an å bli, og vel så det.
Hva er det som er så
spesielt festlig med det?
Jeg kan speile meg i glansen
fra milliarder av stjerner!
Slå den!
Jeg er så glad for at ingen andre
kan være lik meg og mine brødre.
Jeg er glad jeg er :
«En av oss!»
Men er ikke dette
en smule hovmodig?
Jo, kanskje det, -
Men dog allikevel :
«Leve parabelen!»

Kveld

Det er ved sofall.

Jeg sitter ved gapahuken.

Jeg kan skue utover tjernet.

Roen faller over meg.

Ikke en elg å se.

Ikke en eneste.

Det kan være like bra.

Myggen summer.

La den summe.

Hvem kan jeg takke?

Kjemisk industri?

Jeg prøver å føle meg
«ett med skogen».

Det går bare delvis

Litt mat må man ha.

Smultringer har en velegnet fasong.

Jeg føler meg kvasi-primitiv.

Det får være bra nok.

Jeg legger meg for å hvile.

Kald morgen

Jeg fryser.

Det er virkelig kaldt.

Jeg våger meg ut av sengen
og ser ut av vinduet.

Det er faktisk rim på bakken.

Jeg puster på ruten,
og det dugger.

Det er ikke tvil.

Vinteren er på vei.

Jeg bør nok begynne å fyre.

Heldigvis har jeg ved.

Hva gjør folk som bare har
strøm, når strømmen blir borte?

Det er selvfølgelig billig
å bygge hus uten ovn og skorstein. Men hva så?

Jeg har solide vedkubber
og dessuten ferdig
opptenningsved.

Jeg fyrer kraftig i ovnen,
og går og kryper
under dyna igjen.

Bekken

Elver og floder

er bra nok, men

jeg foretrekker bekk.

Ikke en slapp og treg myrbekk,

helst en frisk og vilter fjellbekk.

Husk hva Henrik Wergeland skriver:

«Bekken går i engen,

bekken godt seg morer nok.

Springer over rot og stokk,

og over høye stener».

Kjenn hvor friskt og

kaldt vannet smaker.

Det er kaldt selv på en varm sommerdag.

Slå gjerne opp teltet ditt

her ved bekken.

Det er behagelig både å sovne

og å våkne til bekkens klukkelyder.

Ta godt vare på bekken.

Den er en resurs for våre barn som skal

leke her ved bekken.

